

Ношна си роса гдѣ не прониква
 Сладко почива тамо ускокъ,
 Зорная влага не го смѣтыва,
 Спи тамо безопасно юнакъ.

Мѣка постѣлъ шума наслала,
 Природа своя нѣдра любезна
 Тамо ускокомъ милко е дала
 Жилище мирно на вся животна.

Тамо внидохъ добры юнацы
 Входнѣ си дирѣ хитр' изгубихъ
 Кръгло разпорядихъ ся вси момцы
 В' ближна лѣгла ся вси наслонихъ.

Самъ войвода мало далѣчь
 На дѣенѣ си рѣкъ наслоненъ
 Дадѣ спокойнѣ момкѣмъ рѣчь
 Първѣ си стражѣ вард' умысленъ.

Мысли горчивы занимавахъ
 Негово живо въображенъе
 Българи бѣдни му прѣдставяхъ
 Жалостно тѣхно положенъе.

Какъ ежедневно бѣдни тѣгльѣтъ!
 Диви злодѣйцы агарянцы
 Дѣца невинна злобно кольѣтъ!
 В' нивы да идѣтъ несмѣѣтъ селцы!